

Acord a tres bandes del PP, Cs i Vox pel govern a Andalusia

El popular Juanma Moreno pacta amb l'extrema dreta i serà el president de la Junta tancant l'etapa socialista de 36 anys

L'acord del PP i Vox ■ EFE

El suport al pressupost, supeditat a un gest de Sánchez

L'independentisme li exigeix que mogui fitxa

Concessionari Oficial a Mataró i Maresme

Kawasaki

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 10 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14875 - AVUI / Any XLI. Núm. 13745 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P8

Arxiven l'operació contra els Mossos pel fals espionatge

REVÉS • El jutge desestima les querelles i descarta la motivació política de la policia catalana

JUSTIFICACIÓ • La investigació de polítics i periodistes buscava "protegir l'ordre públic"

Un fort contingent de la policia espanyola envolta els cotxes dels Mossos que portaven a cremar documents ■ S.M.

L'emboscada de la incineradora

La polèmica batuda de la policia espanyola als Mossos, sense motiu

Nacional

P11

Vinton Cerf, a Barcelona l'any 2016 ■ JOSEP LOSADA

Vinton Cerf, premi Internacional Catalunya

L'enginyer americà, un dels pares d'internet, va dissenyar el protocol TCP/IP

Nacional

P10

L'oposició colla Ada Colau amb les terrasses

Força la creació d'una comissió per fiscalitzar les decisions a Ciutat Vella

Europa-Món

P20

Trump insisteix que cal el mur amb Mèxic

Parla de "crisi humanitària" i culpa la situació de la mort de molts americans

INSCRIPCIONS OBERTES CURS 2018-2019

www.inlinguamataro.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

El Rei Valls

(Conte dedicat al Marc Artigau) Hi havia una vegada un rei que no passava la Nit de Reis sinó l'endemà, la nit següent.

Era el Rei Valls, un Rei que agafava el nom d'uns magatzems de joguines que van haver de tancar perquè van fer fallida. El Rei Valls venia la nit del 6 al 7 i a més, per acabar d'embolicar la troca amb això dels noms i les dates, apareixia del no res en una nit que es deia la nit del Nadal, que no s'ha de confondre amb la Nit de Nadal. De fet, dir que "venia la nit del 6 al 7" és una mica inexacte perquè pot semblar que vingués cada any, cada nit del Nadal, i en realitat només va aparèixer una vegada. L'any anterior el Rei Valls estava a casa seva, a França, un lloc on agraden tan poc els reis que als últims que hi va haver els van tallar el cap. Allà tenen poques manies: allà no tomben règims, els decapiten. O almenys això és el que feien fa temps. Ara, com que passar la gent per la guillotina queda poc fi, al siste-

El Rei Valls estava a casa seva, a França, un lloc on agraden tan poc els reis que als últims que hi va haver els van tallar el cap

ma d'eliminació en diuen primàries. I el Rei Valls no les va passar. Potser per això va preferir anar a Espanya, on es pot ser rei (o candidat) sense passar per primàries. Li van dir, a més, que aniria a un país amb una democràcia semblant però, curiosament, la nit del Nadal un narrador de contes li va trencar l'encanteri. Li va dir que al seu nou destí hi ha presos polítics i governs legítims a l'exili. I això no va agradar al Rei Valls. No sé si és per això o pel pes de la tradició que a la majoria de nens i nenes, els Reis que més els agraden continuen sent els reis que venen de l'Orient. Són aquests els reis que si omplen els racons d'alegria, els que desitges tot l'any que vinguin, els que encisen menuts i grans, amb independència de si ja saps el seu petit secret o no. I també, perquè Melcior, Gaspar i Baltasar no fan distincions entre nens gitans i els que no ho són. Entre això i que no insulten a ningú que els porta la contrària, els reis més estimats són els del dia abans de la nit del Nadal, els de La Vigília.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

En nom del "progrés"

Com que no me'n sé avenir, sempre hi dono voltes. Jo he estat testimoni directe de com ciutats i pobles que durant segles havien presentat la mateixa fisonomia medieval o barroca es transformaven per adaptar-se a la irrupció del cotxe. Es van tallar arbres, es van reduir voreres, es van destruir cases, es van instal·lar semàfors verds per als cotxes i vermells per als vianants, es van penjar rètols i senyals que sempre tapaven un edifici bonic, es van foradar cases de carrer per fer un garatge allà on sempre hi havia hagut el menjador o el dormitori dels avis... Els senyorassos del club l'Esport de prop de casa van ser dels primers a tenir cotxe. Feien servir la novetat per anar a comprar tabac a l'estanc de la cantonada o per visitar la *querida*, dos carrers més amunt. Un dia algú els va dur la notícia que en alguns països aplicaven el "pas zebra", davant el qual els cotxes s'havien obligatòriament d'aturar per deixar que els vianants es desplaressin d'una vorera a l'altra. No s'ho van creure, van dir que no podia ser, van acusar el que els ho explicava de tocacampanes... A

“No pot ser que duri: un dia els cotxes tornaran a ocupar les ciutats

més: "vianant"? "Peatón!", que era una forma d'insult.

Del que no em sé avenir és d'haver assistit a la reacció contrària. No m'hauria pensat mai que es replantarien arbres, es recuperarien places i parcs, s'eixamplarien voreres i que la majoria de centres urbans serien un "pas zebra" continu que impediria l'accés dels cotxes. Però no és ben bé això el que em sorprèn. El que em sorprèn, el que em deixa parat, és que els conductors s'hi resignin. Què se n'ha fet del senyors de l'Esport que es contrariaven si no podien aparcar davant mateix del seu club i davant mateix de la

porta de casa seva? Per mi que en duen una de cap que no ens diuen. Els fabricants de cotxes no paren de treure i vendre models nous. Si un mes o un any les vendes flauegen, ploren ells i ploren tots perquè vol dir que l'economia no va com hauria d'anar. Si les vendes floreixen, la satisfacció també és general i afecta fins i tot els alcaldes més favorables a l'expulsió dels cotxes de la ciutat. S'ha de tractar d'una fantasia momentània. Un dia o altre ens diran que ja hem gaudit prou de les ciutats "pacífiques", i els cotxes tornaran per on solien com les aigües a les rieres quan plou fort. Tot en nom del "progrés", és clar. Era "progrés" facilitar el pas dels cotxes, va ser "progrés" restringir-lo... Qui ens diu que no serà "progrés" tornar-hi? Els nadons una temporada han de dormir de boca terrosa i una altra, panxa enlaire. Semblava que l'extrema dreta no havia de tornar. Un veí va enfocar la porta del garatge de casa seva segons la direcció circulatòria del carrer. El carrer és ara prohibit al trànsit. Manté la porta i l'orientació. Aquest home espera alguna cosa. Tornarem a ser "peatons".

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4w4ttf>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

'Valls énerve'

Els proposo un joc, que segurament alguns de vostès ja hauran fet. Obrin el cercador Google i posin *Valls enerve*. De fet, deia que alguns de vostès segurament ja ho han fet perquè només de posar Valls, el mateix Google ja proposa, com a primera cerca, *Valls enerve*, és a dir, Valls empipat o, si m'ho permeten, emprenyat, la que seria la traducció del francès *énervé*. De fet, per ser justos, el joc el va proposar la productora artística nord-catalana Júlia Tourinyà a Twitter just després de l'espectacle que va muntar l'actual candidat de Ciutadans (Cs) a l'alcaldia de Barcelona i exprimer ministre socialista francès Manuel Valls, en l'entrega dels premis Pla i Nadal. L'exsocialista es va fer l'ofès perquè el guanyador del premi Josep Pla de prosa catalana, Marc Artigau, va fer el que hauria de fer qualsevol persona quan rep un premi o participa en un acte públic a Catalu-

“Ciutadans ha perdut impacte mediàtic 'gràcies' a Vox i cal, com Valls, sobreactuar

nya, denunciar la presència de presos polítics.

Les imatges i els vídeos que es troben a la xarxa fent aquesta cerca mostren que les sortides de to del que vol ser alcalde de Barcelona no són pas un fet aïllat. Tot i això, no em queda gens clar, i tampoc conec prou la seva trajectòria per afirmar-ho, si Valls simplement va ser prou hàbil per cercar

un protagonisme mediàtic que, després de l'empenta inicial, ha perdut clarament. Els mitjans que sempre han fet el joc a Cs, a Catalunya i a l'Estat espanyol, no els han oblidat –quina mana, mana– però ara tenen un nou joguet, Vox, un partit fins fa quatre dies extraparlamentari però que ja sortia més als mitjans generalistes que, per exemple, ERC o PNB, tot i tenir grup parlamentari a Madrid. Ara, Vox obre informatius, entre d'altres raons, perquè és una altra arma per erosionar Pedro Sánchez, el traïdor, a ulls dels mitjans generalistes espanyols, que ha pactat amb el diable, els independentistes. Què més voldrien els independentistes que un govern espanyol que hagués pactat alguna cosa, potser un referèndum, que hagués solucionat tot aquest conflicte d'arrel política? En tot cas, Valls, a més d'empipat està nerviós perquè els números no li surten. Ni li sortiran.

EDITORIAL

Mentides i demagògia de Trump

El president nord-americà, Donald Trump, sembla disposat a tot, fins i tot a manipular barroerament l'opinió pública, per poder tirar endavant una de les seves promeses electorals més rellevants: la construcció d'un mur al llarg de la frontera entre Mèxic i els EUA. Dimarts a la nit, en una intervenció inèdita televisada des del despatx oval de la Casa Blanca, Trump no va dubtar a utilitzar la seva habitual demagògia al voltant de la immigració per intentar convèncer els americans de la necessitat i les virtuts de construir el mur a la frontera sud. El president va fer demagògia, però també va dir nombroses falsedats. Com, per exemple, quan va atribuir milers de morts de nord-americans –les que provoca mensualment el consum de drogues– al tràfic d'heroïna que arriba, segons va dir, per la falta d'un mur a la frontera. En realitat, però, la major part de comissos de droga són als punts oficials d'entrada, també a la frontera amb el Canadà.

Trump no va tenir manies tampoc a presentar com a “delinqüents” els immigrants que arriben a la frontera, sovint fugint de la persecució política i de la pobresa econòmica als seus països de Centreamèrica. El president també va insistir en la seva promesa que el mur el pagaria Mèxic, al·ludint que això s'arreglarà en un nou acord comercial amb el país, quan la majoria de l'opinió pública sap que els possibles acords vindrien amb compensacions fiscals per a les empreses o amb millors sous per als treballadors. Finalment, Trump va ignorar també la greu situació que estan patint milers de treballadors governamentals que no han cobrat des de fa dies, quan, degut a la falta d'acord amb els demòcrates, el president va ordenar tancar el govern.

De reüll

Anna Balcells

Àvies

No és estrany sentir aquests dies de després de festes un “ja era hora!” d'alleujament pel final d'àpats i celebracions, i també d'ansia per tornar a la rutina i als horaris habituals. Ho diuen moltes àvies que, per fi, alliberades de cangurs forçosos i d'hores extres als fogons, recuperen les classes d'aiguagim, les migdiades, la independència diària a què han hagut de renunciar durant tres setmanes per entretenir nets i tancar-se a la cuina.

Durant les vacances de Nadal, les he vist pel carrer, amunt i avall, anant a comprar amb les criatures, empenyent cotxets, agafant de la mà els més grandets, tornant puntuals a casa a fer el dinar. Amb aquella naturalitat, com si haguessin vingut al món només per fer aquesta i no cap altra feina. Aquestes àvies fortes i incansables, que troben una solució per a cada

gran problema, que construeixen l'armadura de confiança i seguretat que ens permet anar pel món. Elles, mal pagades i gens reconegudes, són el nostre puntal emocional i, també, el de la nostra economia. Ara, en plena revolució –i contrarevolució– per l'anhelada igualtat, és hora de fer justícia i reconèixer que bona part de l'activitat productiva, dels èxits professionals de tota una generació recolzen sobre aquestes dones que han sacrificat els projectes propis pels dels fills. I ens haurem de preguntar, també, si és aquest el model que volem seguir perpetuant.

Les cares de la notícia

PREMI INTERNACIONAL CATALUNYA

Vinton G. Cerf

Un dels pares d'internet

La seva contribució al desenvolupament d'internet com a infraestructura bàsica de la societat fent-la una eina oberta a tothom és el motiu pel qual aquest enginyer nord-americà, actual vicepresident de Google, ha estat guardonat amb el XXX Premi Internacional Catalunya.

ADMINISTRADORA ÚNICA DE RTVE

Rosa María Mateo

Bons propòsits

Caldrà veure com es concreten els propòsits expressats ahir per la màxima responsable de RTVE, amb motiu del 60è aniversari del centre de producció de TVE a Miramar, però d'entrada cal aplaudir la voluntat de donar molta més visibilitat al català en la programació televisiva a Catalunya.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Mentides i racisme

Atrapat en la pitjor crisi política del seu mandat, amb l'administració aturada, el president nord-americà va preferir –des del despatx oval de la Casa Blanca i per televisió– un discurs ple de falsedats i amb un to clarament racista per defensar a la desesperada el seu mur a la frontera amb Mèxic.

Tal dia com avui fa...

1 any

Un pas enrere
El president del PDeCAT, Artur Mas, renuncia al càrrec per no obstaculitzar l'expansió de la formació política, segons assegura.

10 anys

Finançament
El govern manté la pugna amb el vicepresident Pedro Solbes. Castells envia al ministre un text pactat amb ERC i ICV que exigeix reformular la proposta.

20 anys

Manifestació
Els partits de la Declaració de Lizarra aconsegueixen treure milers de ciutadans als carrers de Bilbao per reclamar l'acostament dels presos d'ETA.

Full de ruta

Ferran Espada

Surt el sol, que no és poc

Des de fa setmanes s'ha posat de moda entre alguns sectors independentistes hiperactius a les xarxes socials disparar al Sol. Que no vol dir emular el caporal Gutiérrez de la Guàrdia Civil que –en la gran pel·lícula *Amanece, que no es poco*– disparava a l'astre rei perquè no sortia per on ell dictava. Em refereixo a carregar aferrissadament cada dia contra Sergi Sol, el que ha estat, i és, un dels principals col·laboradors del president d'ERC, Oriol Junqueras. I evidentment que les crítiques són legítimes –sempre fetes sense l'insult–. Però m'ha sobtat que aquesta campanya contra Sol arribi justament ara, després de la publicació del seu llibre *Oriol Junqueras, fins que siguem lliures*, del qual ja he parlat. Bàsicament perquè el llibre remarca molts dels conceptes àmpliament compartits en l'independentisme: la determinació amb què es va fer el referèndum de l'1-O, la necessitat imperiosa de sumar forces, l'objectiu irrenunciable de la República. És un llibre que relata el paper de cada actor polític, uns cops més agraït i d'altres més galdós, però sense renúncies ni intenció de furgar en el desacord. Per exemple, recorda el fet que Junqueras, juntament amb Romeva, va liderar l'organització de l'1-O, sense oblidar que va ser per encàrrec del president Puigdemont –altra cosa és que això hi hagi qui, incomprensiblement, no vulgui admetre-ho.

El llibre reflecteix el que va passar fa un any i escaig d'una forma que entronca amb el *mainstream* –el carril central– de l'independentisme. Sense això no s'explica que hagi ocupat el primer lloc i el podi de llibres més venuts de no ficció durant moltíssimes setmanes. I per això crec que és recomanable llegir aquest llibre, especialment per a aquells que no siguin afins a ERC, que també. Després es podrà exercir la crítica constructiva que es vulgui, només faltaria. Però estic convençut que el lector o lectora podrà copsar que les crítiques d'alguns es fonamenten més en la fratricida necessitat de buscar enemics entre independentistes que no pas en arguments fonamentats en la lectura. Això, o és que a alguns simplement els surt el rampell de disparar contra el Sol perquè no surt per on un voldria que sortís. Com el gran Saza fent de "cabo santo" a la famosa pel·lícula. I en aquest cas, només puc dir que cadascú ha d'assumir les seves frustracions. També les polítiques.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

“Com pots permetre-ho?”

“Com pots permetre-ho?” és una frase abraonada del candidat de Ciutadans a l'alcaldia de Barcelona, Manuel Valls, dirigida a la delegada del Govern. La va etzibar durant els premis Nadal i Pla, quan un dels premiats va fer un record cap als presos polítics, i representa el que realment és el pensament del nacionalisme banal (i no tan banal) d'estat.

AQUESTS DIES hem vist com els activistes d'armilles grogues francesos han fet actes de lluita al carrer, amb accions violentes que es troben qualitativament i quantitativament molt més enllà dels suposats actes de rebel·lió dels que acusen els polítics i activistes independentistes catalans. És cert que alguns d'aquests activistes han estat detinguts, però les acusacions són molt més suaus que les que tenen els presos polítics catalans, quedant-se en altercats i no en delictes com sedició o rebel·lió. A més que hi ha hagut certa tolerància per part de la societat i els mitjans de comunicació entenen que aquest tipus de manifestacions estan dins del marc democràtic. Els antiavalots que s'enfrontaven als

activistes d'armilles grogues no van ser animats per cap “a por ellos” ni rebran medalles ni homenatges. En Macron va haver de jugar entre combatre els altercats al carrer i negociar amb les demandes dels manifestants, mentre el Govern de Espanya mai en cap cas va plantejar-se cap taula de negociació amb els activistes i polítics independentistes.

PERÒ IMAGINEM això si ho haguessin fet els independentistes corsos o els de Catalunya del Nord. No hauria passat el mateix. “*Au service de la France*” és una màxima que recull el sentit del nacionalisme d'estat. Els *armilles grogues* qüestionen

un govern, però no la República francesa, ni l'Estat francès. Els estats democràtics ho són fins que se'ls qüestiona les seves bases. La República francesa no pateix cap qüestionament dels *armilles grogues* (de fet, són bastant nacionalistes per no voler assumir el cost que té reduir emissions per a tot el món). En canvi una petita frase en els premis Nadal i Pla, sí. Parlar de “presos polítics” qüestiona els estats nació, i en Valls és un nacionalista d'estat.

EL QUE DEMANA en Manuel Valls té tot el sentit des d'un nacionalista d'estat. Com pot permetre una autoritat de l'Estat que aquest sigui qüestionat davant dels seus nassos? En tot cas, demostra un parell de coses. La primera, la feblesa dels nacionalismes d'estats grans, com el francès o l'espanyol, que només poden perviure si neguen la identitat i la veu a altres nacions que en formen part. La segona, que els estats es defensaran sempre davant de qui qüestioni la seva existència i la base sota la qual estan fundats. Fins i tot anant contra drets fonamentals, com és el dret i la llibertat d'expressió d'un escriptor.

“Valls demostra la feblesa dels estats que perviuen a costa de negar la identitat i la veu als altres

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Robatoris al municipi de Dosrius

■ A començament del mes passat vàrem ser objecte d'un robatori al nostre domicili. Al tornar d'un cap de setmana vàrem descobrir que, en la nostra absència, els lladres havien entrat a casa forçant unes finestres a cops de mall i ens havien robat els records de tota una vida. No soc capaç de descriure amb paraules la frustració i la sensació d'impotència davant de les imatges que ofereix la violació de la teva llar. No vam ser els primers ni, per desgràcia, hem estat els últims. Durant tot el mes de desembre i gener els robatoris en cases situades en les urbanitzacions de Can Canyamars i Can Masuet, al municipi de Dosrius, han continuat sense parar. La frustració que els descrivia augmenta exponencialment

en el moment que recorres a aquells que creus que estan vetllant per la teva seguretat, policia local, mossos i la justícia en última instància. La impotència que sents quan, a unes queixes que consideres justes, reps respostes decebedores que són una barreja d'incompetència, indiferència i laxitud en algunes decisions que no fan altra cosa que convidar els lladres a seguir robant en vista de les facilitats que troben per fer-ho i de les poques conseqüències que se'n deriven si alguna vegada els enxampen. En definitiva, al final descobreixes que estàs ben sol davant del problema. Naturalment, en vista de la insolvència d'aquells que els haurien de protegir, els veïns actuen i es defensen tan bé com poden: creen patrulles de vigilància, grups de comunicació, contracten sistemes de seguretat, etcètera, i viuen amb l'ai al cor pensant

que demà poden ser ells l'objecte de l'atracament. I tot això no s'acabarà fins que hi hagi una actuació conjunta de la policia i de la justícia, una per dissuadir o enxampar els lladres i l'altra per dictar sentències ràpides i prou contundents per tal que aquests malfactors passin una llarga temporada a la garjola i arribin a la conclusió que robar no els resultarà, a partir de llavors, ni tan fàcil ni tan barat.

JOAN PUIG I LLISTUELLA
Dosrius (Maresme)

L'esport serà femení o no serà

■ Estic seguint en els darrers dies la proposta de portar al Parlament una nova llei de l'esport a Catalunya per adaptar-la a la realitat social del món de l'esport. Un dels punts capitals d'aquesta llei, com a dona esportista i mare de dues noies que també

practiquen esport, és aconseguir, una vegada per totes, la igualtat de la dona esportista en tots els seus àmbits: com a amateur, professional, mer practicant, federada, directiva, etcètera. Fa 40 anys només, un 10% de les dones practicàvem esport. Avui, en som més del triple, si fem cas d'alguns estudis, però una cosa és la dada quantitativa i una altra de ben diferent és la qualitativa. Encara patim massa invisibilització en l'esport i si les actuals legislacions, tot i les bones intencions, no són capaces de posar-hi solució, el que cal és canviar la llei esportiva. I és per això que la iniciativa legislativa popular que es vol dur al Parlament és necessària, perquè per fi preveu, exigeix, prioritza, la igualtat efectiva de l'esport femení en tots els àmbits.

ÀNGELS SOLÀ MIRET
Castelldefels (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Amb un somriure us puc dir que tindrem un altre gran argument a favor de l’aprovació dels comptes”

Miquel Iceta, PRIMER SECRETARI DEL PSC

Tribuna

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano. Professors d’Esade (URL)

Intel·lectuals, activistes i polítics

Vivim temps d’incertesa. Però encara que aquest diagnòstic és un punt de trobada recurrent, de vegades ens confonem, i donem per fet que tots els discursos aborden la incertesa de la mateixa manera. I no és així. Ser conscients de la diversitat d’aproximacions ens pot evitar algunes confusions en les anàlisis i en els debats públics.

PER EXEMPLE, davant la incertesa, intel·lectuals, activistes i polítics reaccionen de manera diferent. Personifiquen aproximacions diferents a la realitat social. L’intel·lectual pensa sense la urgència de l’acció i sense els límits o pressions del dia a dia. L’activista reclama amb impaciència transformacions globals des de la seva polarització i mobilització per un tema únic. El polític està urgint a actuar, sense massa temps per detenir-se a teoritzar sobre el que fa, o a pensar en els dilemes de l’acció. El primer sol accentuar la distància crítica exigent, i l’idealisme. El segon sol reclamar l’exigència de resoldre per damunt de tot el tema central que justifica el seu activisme. El tercer sol accentuar la viabilitat pragmàtica dels resultats de les seves decisions i accions, i l’apel·lació al realisme. L’intel·lectual no deixa de referir-se als principis; l’activista es concentra en l’acció i no s’aparta de la seva reiteració / reclamació monòtona; el polític no pot deixar de preocupar-se per les conseqüències (resultats, efectes) i pels mitjans (qui i com pagarà les misses). Sovint, l’intel·lectual creu que tot està per fer, l’activista creu que –pròpiament– només hi ha una cosa a fer; el polític sap que no tot és possible (i que no tot allò que sí que és possible té la mateixa urgència de realització).

EL PUNT DE CONTACTE de tots tres és l’acció, però des de perspectives diferents, de manera que encarnen l’accent en components irrenunciables de l’acció orientada per una visió, però no en tenen l’exclusiva: la construcció d’un marc de referència coherent i els principis que l’acompanyen; la

necessitat de prioritzar sense desviar-se (i el refús de la dispersió); i l’atenció al procés de presa de decisions, al seu context i a les seves conseqüències. Estem parlant de la tensió entre components igualment importants: la navegació (i l’exigència de saber portar el timó); la direccionalitat (i la fermesa perquè els vents no ens desviïn); i la consciència del destí (i l’exigència de saber on anem). Entre les figures del timoner, el cartògraf i el guaita, qui ha d’exercir de capità? I davant la boira de la incertesa, qui hauria de tenir preferència?

DAVANT D’AQUESTA PREGUNTA, la temptació de tots ells és autoatribuir-se una superioritat moral sobre l’altre. En això es basen també moltes de les seves dificultats d’entesa, i fins i tot un cert menyspreu o retret mutu. I això es tradueix també en dues formes d’aproximació a la responsabilitat per part de cada un d’ells. L’intel·lectual és estructuralment irresponsable perquè, o només parla de decisions que prenen d’altres (i, per tant, en el límit, el seu risc és instal·lar-se en la insatisfacció permanent i criticar-ho tot); o exigeix per damunt de tot que –com per art de màgia– es facin realitat uns principis (com si els principis tinguessin un contingut propi al marge de tot context). L’activista no està disposat a renunciar a res que sigui o pugui semblar una traïció o postergació de la seva agenda (i llavors es pot acomplir la dita que “els somnis dels visionaris són el preludi dels malsos totalitaris”). I tots dos es poden

convertir en majordoms ideològics del polític, servint diligentment una retòrica o un relat que acompanyi decisions que ells no han hagut de prendre. El polític, en canvi, és estructuralment responsable, perquè no pot (i, sovint, no sap) parlar si no parla de decisions que ha pres; però el seu risc és instal·lar-se en l’autojustificació permanent, en el tòpic de “la situació no em permetia actuar d’una altra manera ni obtenir altres resultats que els obtinguts”.

PERÒ AVUI, A MÉS, LA INCERTESA de la realitat que vivim potser fa més difícil que puguem entendre’s justament: el món i la realitat social són cada vegada més complexos. L’intel·lectual vol entendre i explicar la complexitat; per això, quan parla sovint encara ho complica més tot, i tendeix a menysvalorar la força limitadora de la realitat. L’activista vol reduir la complexitat en funció de la seva causa, i considera que aquesta complexitat serà manegable si la causa arriba a la seva realització i se li subordinen tots els altres problemes. El polític vol poder prendre decisions al bell mig de la complexitat; per això, quan parla necessita fer servir simplificacions útils i eficaces. El resultat és que cada vegada tots tres s’allunyen més del punt de trobada. I avui construir espais per facilitar aquest punt de trobada és cada vegada més urgent. En cas contrari, substituïrem progressivament el discurs (intel·lectual, activista i/o polític) per consignes. I la major irresponsabilitat en temps d’incertesa és viure de consignes, alimentar-les o reproduir-les.

MÉS ENCARA: CREIEM que el major risc que ens sotja avui és que la nostra vida pública (la intel·lectual, l’activista i la política) es vagi reduint cada vegada més en una única consigna, lamentablement cada vegada compartida més transversalment, encara que utilitzi llengües i eines diferents: “La legitimitat està del meu costat i els altres s’equivoquen.” Aquesta és, per cert, la pitjor consigna possible en temps d’incertesa. I la més irresponsable.

“Intel·lectuals, activistes i polítics reaccionen de manera diferent davant la incertesa

De set en set

Òscar Palau

D’esquena al (rere)país

No sol acaparar espai als mitjans, ni centrar discursos polítics. Ni tan sols apareix com a preocupació en cap enquesta. Però el despoblament i envelliment inexorable de la Catalunya rural és un dels grans problemes que avui afronta el país. De fet, la majoria de països europeus. Hi ha un 46% del territori català on hi viu només un 4,5% de la població, i a sobre, revellida. I és evident que per al bé de tots la gent s’hauria de repartir més. Sempre, no només els caps de setmana.

Seria injust dir que no es fa res, perquè govern i administracions locals (és clar) en són ben conscients i treballen en polítiques per mirar de frenar la tendència, amb tot de mesures específiques i transversals: des d’una llei de muntanya per afavorir-ne el desenvolupament integral fins al desplegament de la fibra òptica, passant per mantenir serveis vitals com llars d’infants, consultoris mèdics o un simple caixer automàtic, a més de millorar les combinacions de transport públic. També poden fomentar iniciatives econòmiques, basades per exemple en la sostenibilitat, incentivar els recursos propis, millorar la xarxa de carreteres...

Hi ha molts deures a fer, però amb això no n’hi ha prou. Per molt que s’esforcin a posar mitjans, les administracions no resoldran soles el problema, perquè, al cap i a la fi, depèn de decisions privades. I aquí falta consciència. Moltíssima. En el llarg mandat de Pujol va fer fortuna la màxima del ‘reequilibri territorial’, un terme que avui s’ha esfumat del relat mediàtic i de l’imaginari col·lectiu, quan hauria de ser més vigent que mai. També a la Catalunya urbana, que al rerepaís hi trobaria solucions a molts problemes que l’assoten precisament per l’excés de població. Potser que li deixi de donar l’esquena.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Arxiven les querelles contra els Mossos

El jutge veu legal la investigació de persones contràries al procés i descarta motius polítics

Les terrasses, una pedra a la sabata de Colau

L'oposició obliga l'equip de govern a consensuar les decisions sobre els bars de Ciutat Vella

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pendents del gest

ENROCATS • Torra reitera a Sánchez que si vol negociar els comptes presenti la proposta pel dret d'autodeterminació
PSC • Iceta anuncia que hi haurà més recursos i inversió per a Catalunya

Jordi Alemany
BARCELONA

Enrocats en espera del gest de Pedro Sánchez que obri una escletxa per negociar, o iniciar un diàleg, al voltant del dret d'autodeterminació de Catalunya. Les formacions independentistes fa dies —o mesos, però amb menys bel·ligerància verbal— que adverteixen que és la condició indispensable per negociar els pressupostos generals de l'Estat que l'executiu socialista portarà a aprovació del Consell de Ministres divendres amb la intenció de presentar-los dilluns al Congrés. Ahir va ser el torn del president Quim Torra, que va tancar la porta fins i tot a la possibilitat que es puguin tramitar si el govern espanyol no fa un "moviment polític", deixant entreveure que tant el PDeCAT com ERC presentaran una esmena a la totalitat, tot i que encara no hi ha un pronunciament unitari de les formacions sobre quina fórmula empraran.

L'estira-i-arronsa continuarà els propers dies perquè cap de les parts sembla que estigui disposada a aflijar. I si la situació es manté el govern espanyol no podrà salvar el tràmit ni de tramitar-los perquè necessita els seus vots com ja va passar amb la moció de censura a Mariano Rajoy del 1 de juny passat. Precisament Torra va deixar clar ahir que "l'únic xec en blanc" de l'independentisme va ser precisament la moció per fer cau-

re el PP, però que des d'aleshores no s'havia mogut res en les demandes i les condicions imposades per tramitar els pressupostos que implicaven una solució política per a Catalunya i "estem on érem".

L'argument de la fi dels xecs en blanc va ser compartit ahir des d'ERC, tant per boca del vicepresident del govern, Pere Aragonès, com pel president del Parlament, Roger Torrent, que va reiterar la demanda d'una "taula de diàleg, de govern a govern, on es pugui parlar de tot, sense tabús". El republicà va instar Sánchez a abandonar "la repressió i apostar per la política" si vol tenir els comptes, però recordant-li també que ha de ser "valent" per aportar una solució política que no sigui un nou Estatut, ja que els catalans tenen molt clar quins són els grans consensos "i un d'ells és el referèndum d'autodeterminació". Aragonès, per la seva banda, va defugir en una entrevista a RNE l'argument de la por amb l'espantall de la dreta perquè "el govern de Sánchez pot caure o no en funció del que vulgui Sánchez", però en cap cas "no és ERC qui pot dissoldre cambres".

A l'altra banda del tauler els missatges d'ahir eren contradictoris segons si provenien de Madrid o de Barcelona. El ministre de Foment i secretari d'Organització del PSOE, José Luis Ábalos, no aflijava ni mostrava indicis d'oferir cap gest,

El president de la Generalitat, Quim Torra, a la compareixença d'ahir on va anunciar el guanyador del Premi Internacional Catalunya, que va recaure en l'enginyer Vinton Cerf ■ EFE/ANDREU DALMAU

Les frases

“L'únic xec en blanc de l'independentisme va ser la moció de censura per fer caure Mariano Rajoy”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Tindrem uns pressupostos que reverteixin retallades i la lògica de l'austeritat”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PSC

“Si Sánchez vol tenir els comptes, haurà d'abandonar la repressió i apostar per la política”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“A Catalunya falta un lideratge clar que tingui un full de ruta, altura de mires i responsabilitat”

José Luis Ábalos
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

ans al contrari, acusant el PDeCAT i ERC de ser "partits extremistes" que "proven d'imposar" el seu ideal de societat des de l'"unilateralisme, la imposició, el no reconeixement de l'al-

tre i el menyspreu al diferent". En una entrevista a Onda Cero reafirmava la seva percepció de Torra com un "il·luminat" per les circumstàncies anòmales d'estar Carles Puigde-

mont a Bèlgica i Oriol Junqueras a la presó, fet que al seu parer complicava la situació a Catalunya perquè no hi ha cap actor que pugui representar tot l'independentisme. I seguida-

ment, després d'assegurar que no havia llegit el document amb 21 punts que Torra va lliurar a Sánchez a la reunió de Barcelona, va dir que amb un altre president a Catalunya

L'APUNT

Els manaments de Vox

David Brugué

Com si de Moisès es tractés baixant del Sinaí, els extremistes de Vox han gravat en pedra el seu decàleg. De fet, són les normes bàsiques per ser un bon ultra i per mantenir viu el llegat del franquisme. Impliquen un estimaràs Espanya per sobre de totes les coses, els nens i les nenes aniran a escoles diferents i a les aules no es podrà parlar d'homosexualitat, podràs pegar do-

nes i gais perquè no hi haurà lleis que els protegeixin, els immigrants s'han d'expulsar i celebraràs la Reconquesta dels Reis Catòlics contra els infidels. De manaments en tenen més a la reserva. Aquests són perquè ens hi acostumem. I a Cs i el PP s'han posat de genolls i ja els comencen a venerar. Només els falta rebre el baptisme, perquè les hòsties vindran soles.

de Sánchez

La investidura a distància, a la sessió del dia 18

La constitució de la ponència conjunta per abordar la reforma del reglament del Parlament, amb la qual el grup de JxCat vol que es permeti una investidura a distància o telemàtica, serà finalment el 18 de gener. Tot i que inicialment el president del Parlament, Roger Torrent, l'havia convocat per al 21 de gener, finalment l'ha modificat després que JxCat mostrés el seu malestar perquè coincidia amb el viatge i reunió que els dies 20 i 21 tenien a Waterloo amb Carles Puigdemont. Tot i que el grup fixa la investidura de Puigdemont com un objectiu de legislatura, també admeten que no hi ha calendari sobre la taula per tornar-ho a intentar a curt termini. Torrent va insistir ahir que ERC no prendrà cap decisió que no sigui efectiva i tangible. "Si es donen les condicions objectives per a qualsevol investidura, nosaltres hi serem", va assegurar, afegint que en aquests moments "hi ha un govern que té molta feina de present", posant d'exemple l'aprovació dels pressupostos i la recuperació de lleis socials suspeses pel TC.

tistes hi votessin en contra.

L'optimisme d'Iceta

I el discurs del president del grup parlamentari PSC-Units, Miquel Iceta, era fins i tot optimista, avançant, en espera que Pedro Sánchez participi no casualment en un acte a Barcelona dissabte, que "tindrem un altre gran argument a favor de l'aprovació dels comptes". No va voler desvelar-ne els detalls més enllà d'assegurar que Catalunya tindrà més recursos i "serà tractada amb justícia en inversió pública", però sobretot perquè "serà la primera vegada en massa anys que tindrem pressupostos que reverteixin retallades i la lògica de l'austeritat".

Per acabar d'embolicar-ho, el número dos d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, explicava en una entrevista a Eldiario.es que en les negociacions Podem li va oferir "el cap" del ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, a canvi del seu suport als pressupostos. Ho desmentia la portaveu adjunta, Ione Belarra, explicant que no sabia amb qui havia parlat als passadissos però que l'ofert a la resta de formacions era el suport a un acord que "apuja el sou mínim, recupera les ajudes a la dependència i millora la vida de milions de persones".

D'altra banda, uns 40 eurodiputats de l'EU Catalunya Dialogue Platform, presidida per l'eslovè Ivo Vajgl, van enviar una carta a Sánchez demanant-li una reunió la setmana vinent aprofitant que assistirà a la sessió del Parlament Europeu a Estrasburg per exigir-li que obri una taula de diàleg amb les institucions catalanes, alliberi els presos polítics i permeti el retorn dels exiliats. ■

Torra i Partal, ahir, al vestíbul del CCCB ■ ACN

Torra augura una crisi de govern si ERC o el PDeCAT avalen els comptes

- El president no renuncia a candidatures unitàries a Barcelona i a les europees
- Té intenció d'acudir al judici a Madrid

Emili Bella
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, no entendria que l'independentisme donés suport als pressupostos de Pedro Sánchez en un context de presos polítics i exiliats. Tant és així que si els grups parlamentaris d'ERC o el PDeCAT al Congrés avalessin els comptes de l'executiu socialista en contra del seu criteri es produiria una crisi de govern a Catalunya, segons va assegurar ahir Torra en un col·loqui amb el director de VilaWeb, Vicent Partal, al CCCB: "Si això passés, hi hauria una crisi de govern, certament."

En tot moment Torra va advocar per la unitat de l'independentisme, fins al punt que no renuncia a la configuració de llistes unitàries a les eleccions europees i municipals del maig, i en particular a la ciutat de Barcelona. Però aquesta demanda d'unitat la va fer extensiva també a les entitats sobiranistes, l'ANC, Òmnium, els CDR i altres organitzacions, amb vista del pròxim "momentum". "Tots plegats

vam acabar acceptant el 155, els partits i les entitats", va observar. "Treballo perquè tots estiguem alineats quan arribi el moment i fer el que hàgim de fer", va afegir-hi. D'entrada, va avançar que plantejarà al Parlament "una proposició a favor del dret a l'autodeterminació" després del judici.

Torra considera que l'independentisme és més fort per la presó i l'exili, que han permès que es conegui més la causa catalana arreu del món, i va assegurar que el govern pot trobar estats que vulguin fer de mediadors, però que Espanya no està disposada a seure a la taula. En qualsevol cas, veu el judici que s'aproxima com "una palanca" que es pot convertir en una causa contra l'Estat espanyol: "Permeteu-me que estigui a favor que hi hagi aquest judici, els presos s'hi defensin, que defensin el dret a l'autodeterminació i davant de tot el món exposem la repressió de l'Estat." El president té intenció d'acudir al judici a Madrid i participar en les protestes convocades per quan comenci. ■

“Els PGE suposaran una aportació extraordinària de 2.000 milions d'euros per a Catalunya”
Teresa Cunillera
DELEGADA DEL GOVERN A CATALUNYA

“Podem va oferir a ERC el cap de Borrell a canvi del nostre suport als pressupostos”
Gabriel Rufián
DIPUTAT D'ERC A MADRID

“No sé amb qui parla Rufián als passadissos, però Podem no li ha ofert això en cap cas”
Ione Belarra
PORTAVEU ADJUNTA DE PODEM

“amb un lideratge clar, que tingui un full de ruta, altura de mires i la responsabilitat” que requereix el moment, “la cosa seria diferent”.

Des de Barcelona, els

missatges eren menys bel·ligerants i constructius. La delegada del govern, Teresa Cunillera, es mostrava esperançada en l'aprovació dels comptes a Ràdio 4 perquè suposaran

una “aportació extraordinària” de 2.000 milions d'euros i facilitaràn que la Generalitat pugui fer millors polítiques socials. Per això trobaria incomprendible que els independen-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia espanyola va interceptar una unitat dels Mossos a la incineradora, el 2017 ■ SARA MUÑOZ

Arxiven les querelles contra el cos dels Mossos per suposat espionatge

■ Un jutge afirma que les investigacions a polítics i advocats, documentació que s'anava a cremar, van ser per "protegir l'ordre públic" ■ Descarta un motiu polític

Mayte Piulachs
BARCELONA

El titular del jutjat d'instrucció 22 de Barcelona, el magistrat Emili Vilà Mayo, ha arxivat les distintes querelles i denúncies que hi havia contra el cos dels Mossos d'Esquadra, al qual acusaven d'investigar persones contràries a la independència, per motius polítics, ara descartat. La documentació sobre aquestes investigacions va ser intervinguda per la policia espanyola, quan l'anaven a cremar a la incineradora de Sant Adrià de Besòs, en un procés que és habitual.

La magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela va autoritzar, el 26 d'octubre del 2017, que es comissés la documentació als Mossos sota la sospita que es volien destruir proves sobre l'actuació de l'1-O. Una falsa acusació que també exposarà la de-

La data

26.10.17

El dia que els Mossos van ser aturats per la policia espanyola, que els va agafar els papers que volien cremar.

fensa del major Josep Lluís Trapero i de l'anterior cúpula dels Mossos en el judici que es farà aquest any a Madrid. L'advocat José María Fuster-Fabra ja va anunciar ahir que han presentat recurs contra l'arxivament.

En la resolució, coneguda ahir, el magistrat de Barcelona exposa que "en un moment social d'especial vulnerabilitat", els Mossos van dur una investigació que "afectava persones de diferent orientació sociopolítica". Hi afegeix que "totes buscaven el màxim d'informació so-

La frase

"Van afectar la seva intimitat però no va incloure intervencions de comunicacions ni videovigilància"

Emili Vilà Mayo
MAGISTRAT INSTRUC. 22 BARCELONA

bre l'actuació de persones que per la seva significació social pogués derivar en incidents, amb afectació de l'ordre públic, o poguessin ser víctimes d'aquests incidents".

El jutge precisa que el llavors responsable de la Comissaria General d'Instrucció, el comissari Marnel Castellví, va donar detalls de totes les actuacions, i que quan la informació no era rellevant, cessava la investigació, i si es continuava era amb peticions d'autoritzacions a la fiscalia o al jutjat.

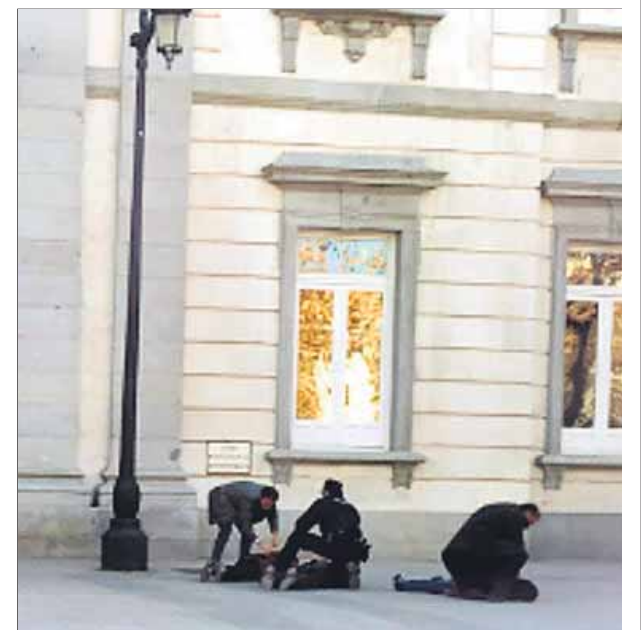
Pel jutge, aquestes in-

vestigacions "van afectar la intimitat dels investigats" però estan emparades per la llei per "protegir l'ordre públic". Alhora sosté que no es van intervenir comunicacions ni es van usar càmeres de videovigilància. "No hi va haver cap desviació de poder i ningú va al·legar un ús per a fins polítics", clou el magistrat. Per això dona carpetada a les acusacions de malversació de fons i contra la intimitat de les persones.

La direcció general de la policia i la prefectura dels Mossos d'Esquadra van emetre ahir un comunicat en què asseguren: "S'ha mantingut sempre que tots els procediments per part del cos s'han basat només en criteris policials, negant de manera taxativa qualsevol tipus de motivació política." L'acció de la policia espanyola va generar una forta polèmica, pocs dies abans d'aplicar-se el 155. ■

La CUP denuncia una "rebaixa" del govern amb la llei òmnibus

■ Els cupaires lamenten la "manca de voluntat política" de l'executiu per superar les imposicions del TC

Moment en què els agents retenen els militants d'Arran davant les portes del Tribunal Suprem ■ ACN

E. Bella
BARCELONA

La CUP considera que la llei òmnibus que impulsa el govern per recuperar les parts suspeses o anul·lades pel Tribunal Constitucional de quatre lleis comporta una "rebaixa" del contingut social d'aquelles normes. En un comunicat, els cupaires lamenten que "es posa en evidència" la impossibilitat de fer una autèntica transformació de les polítiques socials, mediambientals o de redistribució de la riquesa en el marc constitucional actual i alhora censuren la

"manca de voluntat política del govern de superar les imposicions d'uns tribunals que legislen en contra dels drets i necessitats de la gent".

La CUP recorda que els drets, especialment els socials, "no es negocien, sinó que s'exerceixen davant d'uns tribunals polítics com el Tribunal Constitucional que fa massa temps que només serveixen per retallar i negar drets fonamentals". En aquest sentit, els anticapitalistes insten els grups parlamentaris a escollir entre la legalitat constitucional i la gent. ■

En llibertat els vuit joves d'Arran

El titular del jutjat d'instrucció 11 de Madrid, Juan Javier Pérez, va deixar ahir en llibertat sense mesures cautelars els vuit membres d'Arran que dimarts van ser detinguts quan es disposaven a portar a terme una acció de protesta davant del Tribunal Suprem. Tot i que no van aconseguir pintar la façana, sí que van llançar un pot de fum i

van intentar accedir a l'edifici, però la policia els ho va impedir. Els vuit independentistes continuen investigats per desordres públics. Els detinguts van passar la nit a la comissaria de Moratalaz. Un grup d'una trentena de militants d'Arran i la diputada de la CUP Natàlia Sánchez els esperava a la porta del jutjat amb pancartes de suport.

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

MUSEU
PAU CASALS

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

AQUAREL·LA

Teatre Lluïsos
de Gràcia,
diumenge 13 de gener,
a les 11 i a les 12 del matí
i a les 5 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 9 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES

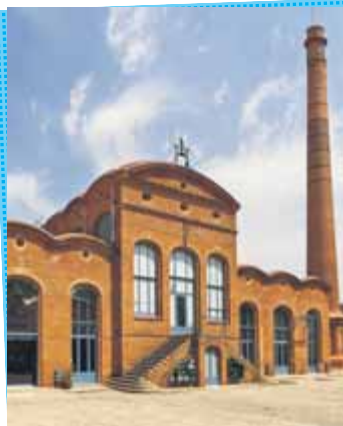
RCD ESPANYOL –
VILA-REAL CF

Copa del rei

Estadi del RCDE,
dijous 17 de gener, a 2/4 de
9 del vespre

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45

Tens temps fins al dia 15 de gener. Molta sort!

MUSEU DE
LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA
DE
CATALUNYA

Rambla d'Ègara, 270
de Terrassa

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 4,50 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

ESCAPADA ★★★★★
A L'HOTEL PALACIO
DEL OBISPO

PACK RELAX PIRINEU OSCA
Plaza Coreche, 2 de Graus (Osca)

El paquet inclou:
3 nits d'allotjament + esmorzar
+ 1 h SPA privat per a 2 pers. +
visita celler Tast de vi per a 2 pers.
+ 1 dinar de tapes per a 2 pers. a la
cafeteria restaurant Casa del Baró
De diumenge a dijous
(subjecte a disponibilitat)

OFERTA LIMITADA
Preu: 219 euros per 2 persones

Per a reserves, cal trucar al telèfon 974 545 900.
Cal identificar-se com a subscriptor d'El Punt Avui en el moment de fer la reserva i presentar la targeta

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

18.00 / 21.30 TELÓ DE FONTS

La importància del disseny de vestuari

Avui volem acostar-nos al món dels figurinistes o dissenyadors de vestuari. Per començar, parlem amb tota una professional que ha creat els vestuaris de moltes obres de teatre i films de cinema, Glòria Víguer. També amb les dissenyadores de vestuari Miriam Compte (qui treballa molt pel TNC) i Maria Armengol, una habitual de La Brutal, i, finalment, coneixerem l'opinió dels intèrprets dels personatges de *L'habitació del costat*, de La Villarroel.

08.30 Notícies locals.

09.00 Notícies en Xarxa Matí. Inclou una entrevista a Marta III, coportaveu del Sindicat de Llogaters i Llogateres de Barcelona.

10.00 Ben trobats. Entrevista a Enric Herce, xef de Platja d'Aro. En l'apartat del *cuiner frustrat*, Asha Miró cuinarà carxofes amb cloïsses.

12.00 Notícies locals.

13.00 Notícies en Xarxa Matí. Reemissió.

14.00 Notícies locals.

15.00 De 'tee' a 'green'. En el programa d'aquesta setmana us oferim el reportatge del torneig de la botiga Pro-Shop del Club d'Aro Mas Nou, a Platja d'Aro, i del campionat de Catalunya infantil, aleví i benjamí des de l'Empordà Golf, entre d'altres.

15.30 Notícies locals.

16.30 GAUDEIX LA FESTA

Diferents formes de rebre els Reis

Anem fins a Tona, a Osona, i fins a la Pobla de Lillet, al Berguedà, per veure diferents maneres de rebre els Reis d'Orient. Els poblatans ho fan fent soroll amb esquelles i a Tona amb el foc de les atxes.

17.00 Notícies locals.

18.00 Teló de fons. Disseny de vestuari.

18.30 Notícies locals.

19.00 Connecti.cat.

20.00 Notícies locals.

21.00 Gaudeix la festa. Reemissió.

21.30 Teló de fons. Disseny de vestuari. Reemissió.

22.00 Central de neu. Parlarem amb el freerider aranès Aymar Navarro de la seva segona participació al Freeride World Tour, que començarà aviat a Hakuba, al Japó. Us donarem consells sobre fixacions d'esquí de muntanya amb David Alonso, de la botiga Esports Freeride d'Ordino. I també passarem pel sector de Grau Roig, de Grandvalira, on el darrer dia del 2018 es disputava la 6a edició del trofeu 3 Fronteres d'esquí de muntanya.

22.30 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

L'espai analitza les perspectives econòmiques del món, d'Espanya i de Catalunya amb el catedràtic de la Universitat de Barcelona Antón Costas. El programa connecta més tard amb l'Audiència de Barcelona, ja que el regidor de Badalona José Téllez està citat a declarar, acusat de desobediència i obstrucció a la justícia per impedir que la Guàrdia Urbana requisés uns cartells de l'1 d'octubre. Més tard, el periodista Juan Soto Ivars analitza l'estratègia de Vox per convertir-se en el tema central de conversa a les xarxes.

12.00 12-14.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Sípia amb patates i mongeta tendra.

16.00 Com si fos ahir.

Avui han de marxar de viatge l'Anna i el Pere, però a última hora sorgeix un fantasma del passat del noi que pot esguerrar-ho tot. Per la seva banda, l'Eva, que veu que la Júlia té por de quedar-se sola si a ella li passa alguna cosa, demana a l'Andreu que sigui oficialment el tutor de la nena.

16.40 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

21.20 Copa del Rei. Llevant UD-FC Barcelona. Partit d'anada dels vuitens de final que enfronta el Llevant i el Barcelona. Els dos equips es van enfrontar recentment en un partit de Lliga en què el club català va vencer 5-0 al valencià. Ara arriben a l'anada dels vuitens amb una trajectòria oposada. El Llevant ve de guanyar el Lugo 3-1 en el resultat global dels setzens de final, mentre que en els últims partits de Lliga van empatar amb el Girona 2-2, i van perdre amb el Rayo 2-1 i amb el Barça 5-0. El Barcelona, per la seva banda, va eliminar el club de 2a B Cultural Leonesa amb un resultat global de 5-1.

23.25 La nit dels Òscars.

SUPER 3 / 33

09.00 El xai Shaun.

09.41 Pat, el gos.

10.02 Loopdidoo.

10.23 El Zack i el Quack.

10.54 El xou del Sr. Peabody i en Sherman.

12.00 L'Òliba i companyia.

12.32 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

12.55 Doraemon.

13.45 Avatar: l'últim mestre de l'aire.

14.30 El detectiu Conan.

15.15 Bola de drac Z.

16.04 Dinotrux.

16.27 Kazoops!

16.58 Comtem amb la Paula.

17.30 Mic.

17.58 Oddbods.

18.33 Kikoriki.

19.05 La màgica Do-Re-Mi.

19.30 Info K.

19.43 En Grizzy i els lèmmings.

20.16 Un drama total d'illa.

21.03 El detectiu Conan.

21.55 GR Barcelona.

22.50 Pel món amb Te Radar. Inclou Peixos i Producció sostenible.

23.40 De Berlín a Tòquio. En aquest quart tram del viatge de Berlín a Tòquio es travessa l'extrem oest de la Xina cap a Birmània. S'hi viuen històries tan diferents com un embús de trànsit de quilòmetres en plena muntanya i mercats xinesos a 2.000 metres sobre el nivell del mar.

00.35 GR Barcelona.

01.30 Pel món amb Te Radar.

02.15 De Berlín a Tòquio.